

POPOVICI A DAT-O IN PRIMIRE PE LULUTA - Fostul sef al Sectiei I DNA a dezvaluit la SIIJ scandalul pe care i l-a facut Laura Kovesi pentru refuzul de a confirma rechizitoriului din dosarul lui Sebastian Ghita: "In cabinet se aflau Kovesi, Bulancea si cred Titian... Kovesi era suparata... Mi s-a adresat reprosandu-mi cumva ca am intocmit acel referat... Cred ca nu se dorea sa infirm acel rechizitoriu... Calin Nistor mi-a spus sa fiu atent pentru ca dumnealui nu ar confirma" (Declaratia)

Scris de Bogdan GALCA

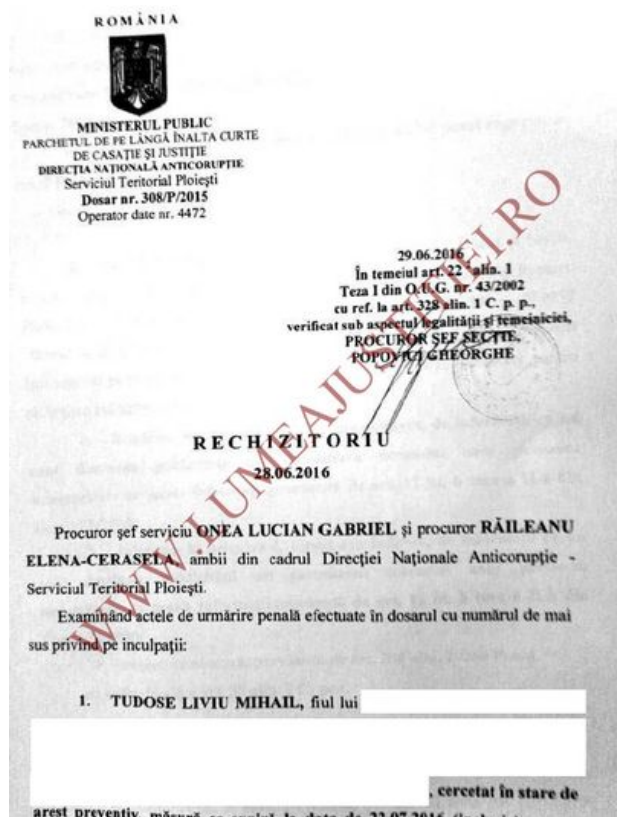
Loviutura naucitoare primita de **Laura Kovesi (foto dreapta)** chiar de la un fost subaltern al sau. Este vorba despre **fostul sef al Sectiei I din DNA, procurorul Gheorghe Popovici (foto stanga)**. Acesta a dat la Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie (SIIJ) o declaratie crunta pentru Laura Kovesi, dezvaluind reprosurile pe care fosta sefa DNA i le-a adus pentru refuzul de a confirma rechizitoriul din dosarul fostului procuror general al Parchetului Curtii de Apel Ploiesti Liviu Tudose si al lui Sebastian Ghita.

Loviutura naucitoare primita de **Laura Kovesi (foto dreapta)** chiar de la un fost subaltern al sau. Este vorba despre **fostul sef al Sectiei I din DNA, procurorul Gheorghe Popovici (foto stanga)**. Acesta a dat la Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie (SIIJ) o declaratie crunta pentru Laura Kovesi, dezvaluind reprosurile pe care fosta sefa DNA i le-a adus pentru refuzul de a confirma rechizitoriul din dosarul fostului procuror general al Parchetului Curtii de Apel Ploiesti Liviu Tudose si al lui Sebastian Ghita.

Conform declaratiei prezentate in exclusivitate joi seara, 28 martie 2019, de jurnalista Berta Popescu de la Antena 3, la emisiunea Sinteza Zilei, Popovici ar fi informat-o pe Kovesi ca rechizitoriul este unul subtire, are mai multe nereguli si nu poate fi trimis in acea forma in instanta. Aceste aspecte ar fi fost intarite si de adjunctul Sectiei I DNA de la acea data, procurorul Danut Volintiriu, dar si adjunctul DNA, Calin Nistor, ultimul attentionandu-l chiar pe Popovici sa fie atent cu rechizitoriul, pentru ca el nu l-ar confirma. In cele din urma, rechizitoriul a fost avizat, insa in prima instanta a picat spectaculos, ICCJ dispunand achitari pe linie ([click aici pentru a citi](#)). **Declaratia lui Gheorghe Popovici a fost data in calitate de martor in dosarul in care Kovesi a fost pusa sub urmarire**

penala pentru cacoordonarea grupului infractional organizat de la DNA Ploiesti si pentru complicitate la represiune nedreapta sub forma participatiei improprie, aceasta din urma acuzatie avand legatura tocmai cu presiunile facute pentru confirmarea rechizitoriului de trimitere in judecata a lui Tudose si Ghita.

Supararea Lulutei

Astfel, Gheorghe Popovici a dezvaluit la SIIJ ca in momentul in care a primit spre avizare rechizitoriul intocmit de catre seful DNA Ploiesti de la acea vreme Lucian Onea si de procurorul Cerasela Raileanu **(vezi facsimil)**, a constatat ca acesta avea mai multe carente, motiv pentru care nu a putut sa-l avizeze, asa ca a intocmit un referat pe care i l-a trimis lui Kovesi, lucru care a starnit nemulțumirea acesteia: **“Faptele pentru care se dorea trimiterea in judecata erau insuficient descrise. Nu regaseam nici analiza probelor, in sensul expunerii detaliate ale acestor probe, care sa descrie situatia de fapt cu consecinta savarsirii infractiunilor retinute, adica dintr-un punct de vedere, actul de sesizare a instantei nu se ridica la un standard foarte inalt, privind explicitarea situatiei de fapt”.**

In referatul pe care i l-a inaintat Laurei Kovesi, Popovici a aratat ca este necesar sa rezulte cum procurorii Onea si Raileanu ajunsesera la anumite concluzii expuse in rechizitoriu cu privire la anumite acte materiale, la anumite intalniri, precizand ca toate acestea trebuiau sa se regaseasca in probatoriu, dar ca nu se facea vreo referire. Gheorghe Popovici a mentinat ca un referat asemanator a intocmit si procurorul Danut Volintiriu, dar si adjunctii lui Kovesi, Marius Iacob si Calin Nistor.

In declaratia data la SIIJ, fostul sef al Sectiei I din DNA sustine ca dupa intocmirea acelu referat, a fost chemat la cabinetul procurorilor consilieri, acolo unde se aflau Kovesi, procurorul Marius Bulancea, in prezent seful Sectiei a II-a din DNA, si judecatoarea Dana Titian. **Potrivit lui Popovici, Kovesi era suparata din cauza referatului pe care-l primise, i-a reprosat ca a facut acest lucru si i-a spus ca s-a muncit mult la acel rechizitoriu, fostul sef al Sectiei I din DNA aratand ca impresia lui era ca Kovesi nu dorea sub vreo forma sa fie infirmat: “In prezenta doamnei Kovesi mi-am exprimat punctul de vedere ca nu pot sa confirm rechizitoriul in forma aceea. A fost chemat si domnul procuror sef adjunct Calin Nistor, si cred ca a exprimat acelasi punct de vedere, in sensul ca nu putem sa confirmam rechizitoriul in forma aceea”.**

Popovici a mai aratat in declaratia de martor ca a fost chemat din nou de Kovesi, care i-a spus sa trimita dosarul inapoi la DNA Ploiesti impreuna cu referatele, astfel incat procurorii de caz sa se conformeze si sa remedieze anumite lucruri, iar in momentul in care a primit rechizitoriul inapoi pentru verificare, i-a spus fostei sefe DNA ca daca nu sunt probleme, o sa-l confirme: **“Dupa pararea mea, se lucrase pe acelasi draft, se adusesera completari formeii initiale, l-am confirmat si dosarul a plecat la instanta”.**

Liviu Tudose: "Calin Nistor si Marius Iacob s-au opus, in mod argumentat pe baza materialului probator

existent la dosarul cauzei, luarii vreuneia dintre masurile preventive ce se preconizau fata de mine, iar in aceste imprejurari persoana care a dat dispozitie a fost doamna Kovesi"

Declaratia lui Popovici confirma practic acuzatiile pe care Liviu Tudose le-a facut la SIIJ, in care a relatat ca cand s-a pus problema retinerii si arestarii lui adjunctii DNA Calin Nistor si Marius Iacob nu ar fi fost de acord, dar ca cea care ar fi insistat pentru aceasta masura ar fi fost Laura Codruta Kovesi. Tot Kovesi, a acuzat Tudose, ar fi facut presiuni pentru trimiterea in instanta a rechizitoriului: **"Am informatii ca, la momentul la care s-a urmarit retinerea si arestarea mea preventiva, aceste masuri s-au discutat fie de catre Onea Lucian, fie de catre acesta insotit de Negulescu Mircea la DNA Structura Centrala cu membrii acestei structuri. Astfel, la acel moment, domnii Calin Nistor si Marius Iacob s-au opus, in mod argumentat pe baza materialului probator existent la dosarul cauzei, luarii vreuneia dintre masurile preventive ce se preconizau fata de mine, iar in aceste imprejurari persoana care a dat dispozitie a fost doamna Kovesi. Apoi, la momentul confirmarii rechizitoriului, in conditiile in care acesta fusese intocmit de catre seful Serviciului Teritorial Ploiesti, pe nume Onea Lucian Gabriel, seful sectei I din cadrul DNA – Structura Centrala, respectiv Danut Volintiru a refuzat sa confirme rechizitoriul si in aceste conditii doamna procuror sef Kovesi a dispus rechemarea din concediu a domnului procuror Popovici Gheorghe, care fiind chemat din concediu a procedat la confirmarea rechizitoriului"**.

Iata cele mai importante pasaje din declaratia data de Gheorghe Popovici la SIIJ pe care o atasam la finalul articolului:

"La acel moment am inceput sa studiez rechizitoriul, cu atat mai mult cu cat procurorul sef adjunct Calin Nistor mi-a spus sa fiu atent pentru ca dumnealui nu ar confirma. (...)

Dupa ce am examinat rechizitoriul, am constatat ca astfel cum era expusa situatia de fapt, in partea expozitiva, faptele pentru care se dorea trimiterea in judecata erau insuficient descrise, de aceea in referatul pe care l-am intocmit am subliniat ca este necesar sa rezulte de unde se ajunsese la anumite concluzii, cu privire la anumite acte materiale, cu privire la anumite intalniri si care cu siguranta trebuiau sa se regaseasca in probatoriu, dar la care nu se facusera referiri. Nu regaseam nici analiza probelor, in sensul expunerii detaliate ale acestor probe, care sa descrie situatia de fapt cu consecinta savarsirii infractiunilor retinute, adica dintr-un punct de vedere actul de sesizare al instantei nu se ridica la un standard foarte inalt privind explicitarea situatiei de fapt. Pentru ca nu vazusem dosarul, am apreciat ca este necesara intocmirea acestui referat, iar din punct de vedere al controlului ierarhic era necesar sa intocmesc acest document si sa il inaintez conducerii. Un referat asemanator a intocmit si domnul Danut Volintiru, la acel moment procuror sef adjunct sectie, ca urmare a solicitarii mele. Am aflat ulterior ca intocmisera referate procurorii sefi adjuncti directie Calin Nistor si Iacob Marius. La acel moment am avut o discutie pe marginea acestui rechizitoriu, dar nu am stiut ca vor intocmi referate. Referatele celor doi nu le-am vazut niciodata.

Dupa intocmirea referatului, l-am inaintat la cabinetul procurorului sef directie Laura Kovesi. Tin minte ca am fost chemat dupa pranz, prin grefiera de la cabinetul meu, la cabinetul procurorilor consilieri si am constatat ca in cabinet se aflau doamna procuror sef Kovesi, domnul procuror consilier Bancea Marius si cred ca era si doamna judecator consilier Titian Dana. Doamna procuror sef Kovesi era suparata, motivul supararii era determinat de existenta referatului intocmit de mine si, banuiesc, ca cineva de la Ploiesti sunase sa ma parasca sau nu stiu ce sa spuna cu privire la situatia dosarului in care intocmisera acel rechizitoriu. Probabil intrasera in panica ca am fi vrut sa-l infirmam, cred ca banuiau acest lucru. Aceasta este parerea mea. Mai cred ca doamna Kovesi nu citise referatul meu, pentru ca apreciez ca in caz contrar imi manifestam speranta sa nu fi avut acea manifestare. Mi s-a adresat reprosandu-mi cumva ca am intocmit acel referat, ca se muncise mult si cred ca nu se dorea sa infirm acel rechizitoriu. A fost chemat si domnul procuror sef adjunct Calin Nistor si cred ca a exprimat acelasi punct de vedere, in sensul ca nu putem sa confirmam rechizitoriul in forma aceea. Fac mentiunea ca in prezenta doamnei procuror Kovesi am precizat ca am intocmit un referat in care mi-am exprimat punctul de vedere, si ca nu pot sa confirm rechizitoriul in forma aceea. (...)

Am constatat in cuprinsul rechizitoriului ca una dintre persoanele citate in calitate de martor era domnul procuror Negulescu Mircea, care la momentul intocmirii rechizitoriului functiona in cadrul DNA Ploiesti. (...)

Din cate cunosc eu, la nivelul DNA Structura Centrala nu s-a discutat niciodata despre posibilitatea legala de a audia in aceeasi cauza aceeasi persoana cu mai multe identitati, dar si cu identitate reala, cu privire la aceeasi situatie de fapt. Din punctul meu de vedere cred ca este inadmisibil si chiar imposibil asa ceva".

Doxar nr. 21/P/2018

DECLARAȚIE DE MARTOR
Anul 2019 luna februarie ziua 08

Nume POPOVICI
Prenume GHEORGHE

Profesia ori ocupația: procuror șef adjunct secție D.N.A.
Locul de muncă : Direcția Națională Anticorupție

Procurorii șefi adjuncți ai secției aveau atribuții specifice de coordonare, astfel cum acestea erau prevăzute în Regulamentul de ordine interioară, fără să aibă atribuții procedurale, în sensul de a interveni în soluționarea diverselor plângeri, confirmarea

diverselor rechizitorii. Procurorii consilieri aveau, prin Regulamentul de ordine interioară, atribuții stabilite concretizate în sprijinul acordat procurorului șef direcție, dar din punctul de vedere al verificării activității de urmărire penală desfășurată de serviciile teritoriale, procurorii consilieri nu aveau niciun fel de atribuție, cu privire la verificarea legalității și temeiniciei actelor întocmite la nivelul direcției și la nivelul serviciilor teritoriale și nici cu privire la examinarea actelor procedurale întocmite în cadrul activității de urmărire penală. Puteau să emită note de opinie, cu privire la interpretarea unor norme de drept, cu privire la aspecte controversate din practica judiciară și, probabil, procurorul șef direcție putea să le solicite puncte de vedere pe anumite spețe. Eu, în calitate de procuror șef secție, nu am solicitat niciodată un punct de vedere scris procurorilor consilieri. Nu aveam această calitate. Arareori am solicitat o părere verbală procurorilor consilieri.

Practic, activitatea de verificare a legalității și temeiniciei rechizitoriilor implica examinarea acestora în format electronic. Se proceda, inițial, la examinarea transmisei electronice a actului de sesizare pentru operativitate, mai ales în situații în care existau măsuri preventive. Ulterior se primea rechizitoriul și acolo unde complexitatea speței impunea, primeam și dosarul și examinam materialul probator care trebuia să se reflecte în actul de sesizare a instanței. Numai în situațiile în care speța nu prezenta complexitate, de pildă atunci când era vorba despre infracțiuni flagrante de dare de mită, luare de mită, trafic de influență, examinarea rechizitoriilor nu se făcea concomitent, neapărat, cu examinarea materialului probator. Au fost și situații în care examinările la care am făcut referire nu mi-au creat convingerea că actul de sesizare prezintă legalitatea și temeinicia cerute de lege și atunci îmi solicitam remedierea deficiențelor constatate, în măsura în care

vedere managerial, activitatea de coordonare a serviciilor teritoriale ale D.N.A. era și este atributul unuia dintre procurorii șefi adjuncți ai D.N.A. Astfel, cele 14 servicii teritoriale erau distribuite anual, prin ordin al procurorului șef direcție între cei doi procurori șefi adjuncți. Nu am cunoștință despre criteriile pe baza cărora se proceda la distribuirea serviciilor teritoriale între adjuncți. Nu știu ca această chestiune să fi făcut obiectul unei discuții în cadrul colegiului de conducere, colegiu de conducere din care nu făceam parte în anul 2016, dar chiar și în aceste împrejurări hotărârea ar fi fost publică și așa fi cunoscut-o. din perspectiva mea, în calitate de șef de secție, activitatea pe care o desfășuram raportată la activitatea serviciilor teritoriale s-a rezumat la respectarea normelor procedurale penale constând în controlul de legalitate și temeinicie a actelor procedurale, doar atunci când acestea erau întocmite

de procurorii șefi de servicii teritoriale. Am în vedere verificarea documentară a rechizitoriilor, precum și soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de clasare dispuse de către procurorii șefi ai serviciilor teritoriale. Nu am avut niciodată cunoștință despre activitatea în ansamblul său, care se desfășura în cadrul serviciilor teritoriale, despre natura spețelor instrumentate la nivelul acestor servicii, complexitatea lor sau alte aspecte legate de urmărirea penală. Nu luam cunoștință de spețele instrumentate decât la momentul finalizării acestora, când primeam, pur și simplu, rechizitoriile întocmite, rechizitoriile transmise în format electronic și urmate de dosar sau în situația în care se formula plângere împotriva soluției și îmi solicitam dosarul, fie ni se comunicat atât plângerea, cât și dosarul. Soluționam de asemenea, cererile de recuzare, care erau formulate împotriva procurorului de caz

Nu știu dacă s-ar fi putut da vreodată un ordin raportat la calitatea persoanei. Desemnarea procurorilor pentru instrumentarea dosarelor se realiza în funcție de complexitatea acestora, complexitate dată de volumul de activitate, de numărul mare de persoane ce trebuia să fie audiat, volumul de documente, activități procedurale ce trebuiau efectuate și de natura acestora. Distribuirea dosarelor la nivelul serviciilor teritoriale se efectua de către procurorii șefi servicii și ținea de managementul fiecărui procuror șef serviciu modul cum își organiza activitate de execuție și de conducere. Managementul procurorului șef serviciu era verificat de procurorul șef adjunct de direcție desemnat prin ordin să coordoneze activitatea

acelui serviciu teritorial. Prin luna iunie 2016, puțin după ziua mea de naștere, știu că mi s-a comunicat în format electronic un rechizitoriu întocmit de DNA – ST Ploiești, prin domnul procuror șef Onea Lucian Gabriel și doamna procuror Răileanu Elena Cerasela. Nu aveam cunoștință la acel moment de activitatea de urmărire penală ce se desfășurase și se finalizase prin acel rechizitoriu și chiar, îmi amintesc, că mi-am întrebat colegii despre ce este vorba. La acel moment, am început să studiez rechizitoriul, cu atât mai mult cu cât procurorul șef adjunct Călin Nistor mi-a spus să fiu atent pentru că dumnealui nu ar confirma. Am început să studiez rechizitoriul în format electronic, cu atât mai mult cu cât era vorba de persoane față de care se dispuseseră măsuri preventive care fuseseră prelungite în mod succesiv pe durata câtorva luni. Din câte îmi amintesc, cred că era vorba de 3-4 luni de zile,

perioadă în care se parcuseseră și căile de atac, iar măsurile preventive dispuse fuseseră menținute. După ce am examinat rechizitoriul, am constatat că astfel cum era expusă situația de fapt, în partea expozitivă, faptele pentru care se dorea trimiterea în judecată erau insuficient descrise, de aceea referatul pe care l-am întocmit am subliniat că este necesar să rezulte de unde se ajunsese la numite concluzii, cu privire la anumite acte materiale, cu privire la anumite întâlniri și care, cu siguranță, trebuiau să se regăsească în probatoriu, dar la care nu se făcuseră referiri. Nu regăseam nici analiza probelor, în sensul expunerii detaliate ale acestor probe, care să descrie situația de fapt cu consecința săvârșirii infracțiunilor reținute, adică dintr-un punct de vedere, actul de sesizare a instanței nu se ridică la un standard foarte înalt, privind explicitarea situației de fapt. Pentru că nu văzusem dosarul, am apreciat că este necesară întocmirea acestui referat, iar din punct de vedere al controlului ierarhic era necesar să întocmesc acest document și să îl înaintez conducerii. Un referat asemănător a întocmit și domnul Dănuț Volintiru, la acel moment procuror șef adjunct secție, ca urmare a solicitării mele. Am aflat ulterior, că întocmiseră referate procurorii șefi adjuncți direcție, Călin Nistor și Iacob Marius. La acel moment am avut o discuție pe marginea acestui rechizitoriu, dar nu am știut

că vor întocmi referate. Referatele celor doi eu nu le-am văzut niciodată. După întocmirea referatului, l-am înaintat la cabinetul procurorului șef direcție, la momentul acela doamna Kovesi Laura Codruța. Doamna procuror șef direcție nu era în țară la momentul la care eu am rechizitoriul și la momentul la care am întocmit referatul, însă a apărut în după amiaza zilei în care am întocmit referatul și a venit la serviciu. Țin minte că am fost chemat după prânz, prin grefiera de la cabinetul meu, la cabinetul procurorilor consilieri și am constatat că în cabinet se aflau doamna procuror șef Kovesi Laura Codruța, domnul procuror consilier Bulancea Marius și, cred că era și doamna judecător consilier Tițian Dana, undeva la un calculator. Doamna procuror șef Kovesi Laura Codruța era supărată, motivul supărării era determinat de existența referatului întocmit de mine și, bănuiesc, că cineva de la Ploiești sunaseră să mă părăscă sau nu știu ce să spună cu privire la situația dosarului în care întocmiseră acel rechizitoriu. Probabil intraseră în panică că am fi vrut să-l infirmăm, cred că bănuiau acest lucru. Aceasta este părerea mea, cu în concret nu discutasem cu niciun coleg de-al meu de la Ploiești despre această situație. Mai cred că doamna procuror Kovesi Laura Codruța nu citise referatul meu pentru că apreciez că în caz contrar, îmi manifestam speranța să nu fi avut acea manifestare. Mi s-a adresat reproșându-mi cumva că am întocmit referat, că se muncise mult și cred că nu se dorea să infirm acel rechizitoriu. A fost chemat și domnul procuror șef adjunct Călin Nistor, care a intrat după mine, eu stând în picioare și ascultând ce mi se spune, iar domnul procuror șef adjunct a luat loc pe canapea și, cred că a exprimat același punct de vedere, în sensul că nu putem să confirmăm rechizitoriul în forma aceea. Fac mențiunea că, în prezența doamnei

procuror șef direcție Kovesi Laura Codruța am precizat că am întocmit un referat în care mi-am exprimat punctul de vedere și că nu pot să confirm rechizitoriul în forma aceea. Nu știu dacă nu cumva în acea împrejurare i s-a solicitat și domnului procuror consilier Bulancea să exprime un punct de vedere. Numai doamna procuror șef Kovesi Laura Codruța putea să îi ceară procurorului consilier un punct de vedere și cred că i s-a cerut direct pe act. Prezența domnului procuror șef adjunct Călin Nistor a mai detensionat atmosfera, cu atât mai mult cu cât punctul dumnealui de vedere era coincident cu al meu, cu privire la rechizitoriul menționat. Am revenit la mine în birou, unde mă aștepta dosarul în materialitatea lui, adus fiind de doi polițiști de la DNA – ST Ploiești. Trebuia să parcurg materialul probator al dosarului, care avea câteva zeci de volume și ca să văd dacă mi se confirma ipoteza pe care o exprimasem în referat. După ce am parcurs materialul probator existent la dosarul cauzei, am constatat că erau administrate mijloace de probă, printre care și audieri de martori cu identitate protejată și care, prin cele declarate, mi-au creat convingerea că fuseseră prezenți în anumite situații de fapt și că luaseră cunoștință de anumite acte materiale pentru care se dorea trimiterea în judecată de către colegii de la Ploiești. Existau și niște procese verbale de redare a unor convorbiri, ansamblul probelor existente în acele câteva zeci de volume nu fusese dezvoltat în expozitiv, astfel încât

să lămurească situația de fapt pe deplin. Am fost din nou chemat de doamna procuror șef Kovesi Laura Codruța, care în acea zi sau a doua zi mi-a spus să tritem dosarul înapoi cu referatele întocmite, astfel încât să se conformeze procurorii de caz existențelor care decurgeau din acele referate, lucru pe care l-am și făcut. Nu mai știu exact modalitatea de restituire a dosarului, cert este că l-am trimis cu referatele întocmite. Nu știu dacă referatul procurorului consilier a fost trimis o dată cu dosarul pentru că eu, personal, nu am știut că fusese întocmit la acel moment. După ce dosarul a ajuns la DNA – ST Ploiești m-a sunat domnul procuror șef Onea Lucian Gabriel, mi-a spus că a primit dosarul și referatele și că o să se conformeze. Mi-a mai spus că urmau să trimită dosarul cu propunere de prelungire a măsurilor preventive. Au trecut probabil vreo 2 săptămâni și de la cabinetul doamnei procuror șef Kovesi Laura Codruța am primit un referat, prin care domnii procurori Onea Lucian Gabriel și Răileanu Elena Cerasela răspundeau la nota întocmită de mine și cred că și la notele colegilor și așa mi-am dat seama că a fost întocmită o notă de către consilierii deoarece văzusem un număr de înregistrare „/C„. Doamna procuror șef Kovesi Laura Codruța mi-a comunicat că urma să vină rechizitoriul cu

remedierile de rigoare și i-am spus doamnei procuror șef Kovesi Laura Codruța că o să mă uit atent și dacă nu sunt probleme voi confirma rechizitoriul. După părerea mea se lucrase pe același draft, se aduseseră completări formei inițiale, în sensul de a explica mai bine în ce manieră se dorea a se reține faptele pentru care doreau trimiterea în judecată, l-am confirmat și dosarul a plecat la instanță. Menționez că în discuția cu doamna procuror șef Kovesi Laura Codruța, doamna procuror mi-a menționat că cei de la Ploiești au completat și au mai făcut acte. La un anume interval de timp, am aflat că dosarul trecuse de cameră preliminară, se constatase legalitatea actului de sesizare a instanței și legalitatea administrării probelor și se începuse judecata. Ulterior nu am mai urmărit parcursul dosarului. Nu cred că am discutat pe marginea acestei cauze cu niciunul dintre procurorii de la Ploiești.

Colegii de la Ploiești nu discutau cu mine pentru că pe mine nu mă consultau. Puteau să discute cu procurorul șef adjunct care îi coordona sau cu doamna procuror șef direcție de la acel moment, respectiv cu doamna Kovesi Laura Codruța. Am constatat în cuprinsul rechizitoriului că una dintre persoanele citate în calitate de martor era domnul procuror Negulescu Mircea, care la momentul întocmirii rechizitoriului funcționa în cadrul DNA – ST Ploiești. Ipotetic și fără ca eu să pot decide, poate că acest dosar s-ar fi putut prelua, în temeiul disp. art. 22³ din OUG 43/2002. Din câte cunosc eu, la nivelul DNA Structura Centrală nu s-a discutat niciodată despre posibilitatea legală de a audia în aceeași cauză, aceeași persoană, cu mai multe identități, dar și cu identitatea reală, cu privire la aceeași situație de fapt. Din punctul meu de vedere cred că este inadmisibil și chiar imposibil așa ceva. După părerea mea este inadmisibilă însăși cererea de acordare a unui asemenea statut, cu respectarea dispozițiilor Legii privind protecția martorilor.